

Blikwisseling

Het jaar van het Gewijde Leven

Een heel jaar lang richt de kerk haar blik op de religieuzen, dat is de wens van Paus Franciscus. Een jaar dat ons, religieuzen, de kans biedt om er opnieuw over na te denken, welke plek we in kerk en maatschappij willen en kunnen innemen. Dat ze

„een profetisch teken zijn” wordt telkens weer over religieuzen gezegd. Ging het daarbij meer dan een eeuw lang vooral om onze inzet voor mensen aan de rand van de samenleving, tegenwoordig komt een ander aspect meer en meer naar de voorgrond: de vreugde! Bodem zijn van de vreugde waarmee de

boodschap van het Evangelie ons vervult, dat het – ondanks alle wederwaardigheden, ondanks alle donkere zijden, ook in onze kerk – onze taak is, vooral vreugde erover uit te stralen dat God zich heel klein heeft gemaakt om heel dicht bij ons te kunnen zijn en ons leven te delen tot aan de dood toe – als dat geen Paasboodschap is!

Wij wensen u allen een blij Paasfeest!

Paus Franciscus schrijft over de doelstellingen van het jaar van het Godgewijde leven

„We moeten er in de eerste plaats toe komen om in dankbaarheid op het verleden terug te kijken. Elk van onze instituten ontstond uit een charisma in wording. [ ] Wie de eigen identiteit levendig wil houden, moet de eigen geschiedenis doorvertellen. Zo verstevigt men de eenheid van de familie en het verlangen van de leden erbij te horen. Dit is geen pleidooi voor oubolligheid, noch een aansporing om een nutteloze nostalgie te koesteren. Het gaat er eerder om de weg van de vorige generaties te bewandelen, om zo de vonk van hun inspiratie [ ] te vatten die hen in beweging hebben gezet, eigen te maken.

Gedurende dit jaar worden wij bovendien opgeroepen om het heden met passie te beleven. De dankbare herinnering aan het verleden spoort ons aan [ ] om op een nog intensere manier de essentiële aspecten van ons godgewijde leven concreet gestalte te geven. [ ] Wij moeten gedurende dit jaar enkele vragen eerlijk beantwoorden. Is het Evangelie echt het „vademecum” voor ons leven van elke dag en voor de keuzes die wij vanuit onze roeping moeten maken? Het Evangelie is veeleisend en vraagt om een radicale en oprechte beleving.”

800 jaar dominicanen

In 2016 is het 800 jaar geleden, dat de H. Dominicus (Dominicus de Guzmàn, 1170–1221) de Orde van de Dominicanen, anders gezegd: Predikheren – stichtte. Nadat hij in de lente van 1215 het eerste huis in Toulouse betrok, werd de Orde op 22 december 2016 door Paus Honorius officieel erkend. Op 21 januari 2017 verscheen de tweede bul van de Paus, die de stichting nog eens bevestigde.

Intussen bestaat de Orde uit zo'n 6.000 broeders en 30.000 zusters (contemplatief en actief) en ongeveer 180.000 „dominicanen in de wereld” (waarvan 100.000 alleen al in Vietnam). Samen vormen zij de Familia Dominicana en leven volgens het charisma van Dominicus.

Aan zo'n jubileum kan natuurlijk niet zomaar voorbij gegaan worden. Daarom wordt over de hele wereld nagedacht, hoe we de Orde opnieuw in de belangstelling kunnen brengen, want de opdracht: de barmhartigheid van God prediken, d.w.z. in woord en daad daarvan getuigen, vooral aan de grenzen van het menselijk bestaan, is even actueel als toen. Natuurlijk worden ook in Nederland plannen gemaakt. In de toekomst zult u zeker informatie over de verschillende activiteiten ontvangen.

Beijing + 20

1.100 organisaties van over de hele wereld, met 8.600 representanten waren van 9 t. m. 20 maart in New York bij de Verenigde Naties om te zien wat sinds het eerste congres over de status van de vrouw in Beijing in 1995 succesvol of juist niet geweest is. In 650 bijeenkomsten werden de meest uiteenlopende facetten besproken, waarbij de handel en uitbuiting van en geweld tegen vrouwen een grote plaats innam. Ja, er zijn successen behaald: door betere gezondheidszorg is de gemiddelde levensverwachting van 45 naar 72 jaar gestegen. Maar het percentage vrouwelijke doden door huiselijk geweld ligt op een schrikbarende 38%.

De gedelegeerden van de DSI in de wereldbol!

De Dominican Sisters International (DSI) hadden zr. Marjolein als vertegenwoordigster voor Europa naar dit congres gedelegeerd. De DSI heeft een eigen kantoor als NGO bij de VN en heeft het voor Dominicanessen uit elke continent mogelijk gemaakt om eens een kijk in de VN te nemen. Zr. Marjolein bezocht en was actief in verschillende bijeenkomsten. Doordat niet alles in het gebouw van de VN plaatsvond, heeft ze heel wat kilometers afgelegd. Maar het was de moeite waard: verrijkt door veel indrukken en kennis en vast van plan om zich verder naar krachten in te zetten, keerde ze huiswaarts.

60 jaar Imeldahof op Aruba

Zr. Gemma en zr. Marjolein worden door minister Croes op het vliegveld begroet.

De plaquette wordt onthuld.

Op 25 november 2014 vierde het kindershuis „Imeldahof“ haar 60-jarig bestaan. In 1952 arriveerden de eerste zeven zusters op Aruba om de school van Noord over te nemen. Al snel begonnen ze met de bouw van een kindershuis, dat in 1954 werd geopend. In 1990 trokken de zusters zich terug uit het werk, maar Imeldahof wordt duidelijk „in de zin van Bethanië“ voortgezet. Zr. Gemma en zr. Marjolein, die namens de congregatie aan de feestelijkheden deelnamen, werden op het vliegveld door minister Croes verwelkomd. De weken erna waren vol van activiteiten met directie, bestuur, medewerkers en vooral kinderen van Imeldahof, van etentjes, dansavondjes tot de tocht met een catamaran toe. Op het plein voor de kerk werd aan het beeld van de Barmhartige Jezus een plaquette aangebracht uit dank voor de inzet van de zusters. Bidden we, dat het kindershuis nog heel veel Arubaanse kinderen een veilige jeugd kan aanbieden!

25 jaar in de nor

Foto: Horst Siemes

In de vrouwengevangenis van Cadillac ontving de zalige Pater Lataste de doorslaggevende inspiratie tot de stichting van Bethanië. De vraag naar zonde en rehabilitatie is sindsdien een centraal bestanddeel van de spiritualiteit van Bethanië. Zuster Bernarde is een van de zusters, die deze erfenis op een speciale manier in leven houden. Sinds 25 jaar werkt ze als zielzorger in de gevangenis, eerst in Essen, daarna in Gelsenkirchen en momenteel in Anrath bij Viersen.

De opening van het gesprek met de vrouwen lukt haar via knutselen. Dat vinden ze leuk en ze ontspannen – en dan kun je goed met elkaar praten. Niet alle vrouwen willen persoonlijk worden, velen houden hun vreugde en verdriet liever voor zichzelf. Maar anderen krijgen langzaam

vertrouwen in zr. Bernarde en vertellen: waarom ze in de gevangenis zijn, waar ze zorgen over hebben, waar ze op hopen. Als zuster kan ze weliswaar geen biecht afnemen, maar haar zwijgen kan het met elk biechtgeheim opnemen – daarvan kunnen de vrouwen zeker zijn. Beslissend is daarbij de houding, die Pater Lataste in 1864 in Cadillac al ontwikkelde: zr. Bernarde ziet de hele vrouw en niet alleen haar daad. De vrouw, die weliswaar heeft gezondigd, maar even goed door God gewild en geliefd is. En die op ieder moment de chance heeft om zich te bekeren en opnieuw te beginnen.

Alleen wie zich verandert, blijft aan zichzelf trouw ...

33 Zusters kwamen begin februari bij elkaar om te overleggen, hoe we wat Bethanië is, in de taal van nu uit kunnen drukken en doorgeven. De „manier van leven in het klooster“, onze „constituties“ worden met dit doel bewerkt en waar nodig opnieuw onder woorden gebracht. Dit is een groot project, want we moeten hierbij, zoals de H. Paulus zegt, alles onderzoeken en het goede behouden!

Aan het begin gaf prof. Myriam Wijlens een inleiding in het kerkelijk recht. Ze benadrukte, dat het wezenlijk is om je af te vragen, wat we eigenlijk willen regelen en waarom. Het kerkelijk recht biedt veel ruimte, die we moeten benutten. Vervolgens begon het eigenlijke werk. Wat is het charisma, dat de Kerk juist ons toevertrouwd heeft tot het welzijn van de mensen? Hoe willen we dat in ons leven waar maken? Wat zijn hinderpalen, wat geeft vreugde, waar staan we voor, en waarom geloven we nog altijd, dat een leven in Bethanië een vervuld leven is en de moeite waard? Het mag duidelijk zijn, dat we niet in twee dagen op zulke fundamentele vragen een antwoord konden vinden. Maar dat was ook niet de bedoeling! We zijn samen de weg op gegaan, waarop we in de komende twee jaren verder willen gaan. Het begin is gemaakt!

Wij zijn er nog!

Op Aswoensdag kwamen in Berlijn alle religieuzen die werken in de roepingenpastoraal uit heel Duitsland voor drie dagen bij elkaar. Het was een vrij groot aantal, dat zich daar enthousiast bezighield met de jeugdculturen: 47 zusters en broeders. Voor de geplande flashmob voor het centraal station waren er dan toch weinigen beschikbaar. Oorspronkelijk zou op dat tijdstip een grote manifestatie voor religieuzen plaatsvinden, maar die moest worden afgelast. Toch heeft het wel voor opschudding gezorgd: mannen en vrouwen in ordekleed, die voor het centraal station bij elkaar kwamen en „Wake the world with dawning joy“, een prachtig lied, gemaakt van de woorden van Paus Franciscus over het kloosterleven, zongen en bonte luchtballonnen naar de hemel lieten opstijgen. Doordat ook de religieuzen die in Berlijn wonen erbij kwamen waren er veel begroetingen en aansluitend mooie, soms ontroerende ontmoetingen op het station.

De belangrijkste vraag waarmee religieuze gemeenschappen zich moeten bezighouden, blijft: hoe kunnen we jonge mensen, die op een voor ons zo vreemde manier leven, begrijpen; waar kunnen we hen treffen, nog lang voordat we ze kunnen raken?

Beroepsopleiding Sociaal Werk afgesloten en een practicumprogramma in de maak

zr. Nellija en Cindy

Op 27 februari, het feest van Moeder Henrica Dominica hadden we dubbele vreugde. Zuster Nellija heeft op die dag haar afsluitende scriptie voor sociaal werk met zeer groot succes verdedigd. Daarmee kwam er een gelukkig eind aan een zenuwslopende studiedetectivestory, met hogeschoolwisseling en een lang ziekenhuisverblijf van de scriptiebegeleidster. We hebben nu een door de staat erkende maatschappelijk werkster in onze kring.

Heel toepasselijk hebben we via het Bonifatiuswerk Cindy als prakticante bij ons. Ze studeert sociaal werk in Duitsland. Dank zij de contacten vanuit de studie van zr. Nellija en ons werk met vrouwen in crisissituaties kan Cindy interessante inzichten in het werk met vluchtelingen en de steun aan families in crisis in Letland krijgen.

Een van onze eerste praktikanten, Matthias, komt deze zomer voor minstens twee jaar naar Letland en staat onze praktikanten vanuit het Bonifatiuswerk als mentor ter beschikking. Dat is een stap verder op de weg naar een gefundeerd practicumprogramma, waarbij men ons leven, maar vooral het leven van de mensen, waarheen wij gezonden werden, kan leren kennen.

Onze waarden doorgeven

We kunnen niet anders: als dominicanessen van Bethanië leven we vanuit een basishouding, die de stempel van „Bethanië” draagt: wat we door het getuigenis en door de manier waarop ze het Evangelie verkondigden, van onze Stichters Pater Lataste en moeder Henrica Dominica hebben begrepen. Dat willen we ook aan onze kinderdorpen doorgeven. Maar wat te doen, als een grote meerderheid van de

medewerkers helemaal niet bij een religieuze gemeenschap hoort? Hoe kunnen we garanderen, dat men onze waarden zichtbaar maakt en aan de ons toevertrouwde kinderen en jongeren doorgeeft? Wat is daarvan onontbeerlijk, en wat moet, met het oog op de voortdurende veranderingen in onze maatschappij en in de concrete situatie van onze kinderdorpen, worden aangepast? Belangrijke vragen, die ons bezighouden. Vragen, die we op de eerste plaats zelf moeten beantwoorden, op grond van onze eigen spiritualiteit. Maar niet alleen: op verschillende niveaus wordt hierover nagedacht: in de gremia van de kinderdorpen, in het proces van de 33 zusters die onze constituties gaan aanpassen, in een gespreksgroep van zusters, met de directeuren van de kinderdorpen ... Het is een spannende en belangrijke weg. Want het gaat tenslotte om onze „levens-schat”, die we onze kinderen en medewerkers graag laten zien en ook voor hun eigen leven mee willen geven!

Een idee zet zich voort

In de advent bereidden onze twee novicen ons een verrassing met een liefdevol uitgevoerde adventskalender, waarin ze de belangrijkste ervaringen uit hun noviciaatstijd meedeelden. Zr. Martha, die haar tweede noviciaatsstage in Norfolk (VS) doorbracht, heeft er voor gezorgd, dat ook onze broeders en zusters in de VS konden deelnemen.

Hiervan raakten de leden van de Iekengemeenschap in Norfolk zo enthousiast, dat ze dit idee nu voor de vastentijd overnamen en dagelijks een korte meditatie met daarbij een zelfgemaakte tekening per e-mail rondstuurden. Deze teksten geven op indrukwekkende wijze hun ervaringen van gevangenschap en bevrijding weer door de bril van wie in de gevangenis is en van hen die zich op de een of andere manier gevangen weten.

Dank zij internet verbreidde deze actie zich over de hele wereld: Frankrijk, Duitsland, Zwitserland, Letland, Italië, maar ook op de Filippijnen, in Pakistan en vele andere plaatsen lieten mensen zich inspireren. Bethanië is een wereldwijde beweging geworden!

„Jesus is ons licht”, tekening van Michael uit Norfolk

Passiespelen

Van mei tot september 2015 worden in Tegelen/NL de 20ste Passiespelen sinds 1931 opgevoerd. Waar de spelen, die alle 5 jaren georganiseerd worden (o.a. door een neef van zr. Wendeline, +2003) tot nog toe het leven, lijden en de dood van Jezus uitvoerden, wil men nu ook de daaropvolgende verrijzenis een belangrijke plek geven. Aan de Passiespelen, die op 5 januari 2014 tot Nationaal Erfgoed werden verklaard, doen zo'n 400 gewone mensen uit de regio mee.

Chalgoum als Prins Carnaval en als Christus

Bijzonder is, dat voor het eerst Jezus zal worden gespeeld door een man van Marokkaanse afkomst. Abbie Chalgoum (33) gaat in de huid kruipen van de Heiland. Chalgoum – enkele jaren geleden nog Prins Carnaval in Venlo – werd uit meer dan 100 kandidaten uitgekozen. De Passiespelen trokken in 2010 ruim 46.000 toeschouwers. De organisatie hoopt met een nieuwe artistieke focus in 2015 hetzelfde aantal te halen. Het openluchttheater telt 2.500 plaatsen.

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN NL75ABNA0578920042
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Dominicanessen van Bethanië

Zr. Sara Böhmer OP · Algemene Overste
Hagenbroek 11 · NL – 6017 RD Thorn
telefoon: +31(0)47 55 69 333
mail: zr.sara@bethanie-op.org
www.dominicanessenvanbethanie.nl

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.